

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

*Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy
Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Tư, ngày 14/09/2022.*

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1007

“TẤT CẢ CHÚNG SANH ĐỀU CÓ ÂN HUỆ ĐỐI VỚI CHÚNG TA”

Hàng ngày, chúng ta cho rằng chúng ta ban phát ân huệ cho chúng sanh nhưng chính chúng sanh lại là người có ân huệ với chúng ta. Chúng sanh là môi trường giúp chúng ta khảo nghiệm. Thuận duyên, nghịch duyên, thuận cảnh, nghịch cảnh đều là môi trường cho chúng ta khảo nghiệm. Nếu không có môi trường khảo nghiệm thì chúng ta không biết công phu của mình tới đâu.

Những người làm việc xấu ác thì họ giúp chúng ta có tâm cảnh giác. Những người làm việc thiện lành thì họ giúp chúng ta có tấm gương. Hoàn cảnh “*ngũ trước ác thế*” này là hoàn cảnh tu hành tốt nhất cho mỗi chúng ta. Nếu mọi việc đều thuận ý vừa lòng thì chúng ta không có môi trường khảo nghiệm.

Hòa Thượng nói: “*Hàng ngày, chúng ta không làm phiền chúng sanh là phước cho chúng sanh rồi! Chúng ta đừng nghĩ là chúng ta đang ban phước cho chúng sanh*”. Chúng sanh là chúng duyên hòa hợp dẫn đến hiện tượng. Chúng sanh bao gồm cả chúng sanh hữu tình và chúng sanh vô tình. Hàng ngày, chúng ta thường vô tình nói lời nói làm người khác phiền não hay chúng ta bất cẩn dẫm lên nhiều chúng sanh nhỏ bé.

Hòa Thượng nói: “*Phật hiệu có thể gián đoạn nhưng Phật tâm không được gián đoạn*”. Chúng ta có tâm nghĩ vì chúng sanh thì chúng ta có thể hạn chế tổn hại cho chúng sanh. Hàng ngày, chúng ta nuôi dưỡng tâm Phật để tâm Phật ngày càng thêm lớn. Khi đó, khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế của chúng ta sẽ ít gây phiền cho chúng sanh. Người có tâm Phật thì luôn vì người khác lo nghĩ. Người có tâm phàm phu “*tham sân si mạn*”, “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*” thì sẽ gây phiền cho chúng sanh.

Hòa Thượng nói: **“Đại sư Chương Gia đã nói: “Tất cả những cảnh duyên, dù là thuận cảnh hay nghịch cảnh thì đều là sự an bài của Phật Bồ Tát”**. Phật Bồ Tát an bài để chúng ta có sự khảo nghiệm.

Hòa Thượng cũng nói: **“Từ khi chúng ta niệm Phật thì tất cả những cảnh duyên tốt xấu đều do Phật A Di Đà an bài cho chúng ta”**. Đây là tâm cảnh của người chân thật niệm Phật cầu vãng sanh. Tất cả cảnh duyên tốt xấu, hữu nghịch đều do Phật A Di Đà an bài. Chúng ta gặp nghịch cảnh thì chúng ta thường buồn phiền, chán nản, trách móc.

Hòa Thượng nói: **“Phật Bồ Tát đã an bài mà chúng ta trách móc thì chúng ta có lỗi với Phật rồi! Người giúp chúng ta là ân nhân thuận cảnh, là tăng thượng duyên thuận. Người phỉ báng chúng ta cũng là ân nhân nghịch cảnh, là tăng thượng duyên nghịch. Thuận cảnh, nghịch cảnh đều có lợi ích đối với việc tu học của chúng ta. Chúng ta đối với người thiện, người ác, việc thiện, việc ác đều phải tôn kính, nhất định không có tâm phân biệt, chấp trước”**. Tâm phân biệt, chấp trước là tâm chúng ta ưa thích thuận cảnh, chán bỏ nghịch cảnh.

Nếu không có hoàn cảnh thuận nghịch thì chúng ta không có môi trường để rèn luyện. Chúng ta có công phu thì không hoàn cảnh nào có thể làm khó chúng ta, chúng ta có thể trải qua tất cả môi trường, hoàn cảnh một cách nhẹ nhàng.

Hòa Thượng nói: **“Tâm chúng ta ở trong các cảnh giới đều giữ được bình tĩnh, an hòa vậy thì tâm chúng ta sẽ sinh được trí tuệ, sinh được tâm cảm ân”**. Người thế gian cũng nói: **“Cảm ơn đời mỗi sớm mai thức dậy. Ta có thêm một ngày mới để yêu thương!”**. Trong thuận cảnh chúng ta giữ được tâm bình hòa thì tâm chúng ta sinh được trí tuệ, từ đó chúng ta khởi được tâm cảm ân đối với tất cả chúng sanh. Chúng ta quán sát xem chúng ta có sanh được tâm cảm ân đối với chúng sanh không? Chúng ta không những không sinh được tâm cảm ân mà chúng ta còn khởi tâm oán hận, oán ghét đối với ân nhân của mình.

Những người thành toàn cho chúng ta là ân nhân của chúng ta. Người giúp chúng ta thì đó là ân nhân của thuận cảnh, là tăng thượng duyên thuận. Người nhục mạ, hãm hại chúng ta là ân nhân của nghịch cảnh, là tăng thượng duyên nghịch. Hòa Thượng nói: **“Thuận cảnh, nghịch cảnh đều có lợi ích đối với việc tu học của chúng ta”**.

Đối với việc thiện, việc ác, người thiện, người ác chúng ta đều phải có tâm tôn kính không có tâm oán trách. Nghịch đến thì chúng ta thuận nhận. Thuận đến thì chúng ta cũng

phải tiếp nhận một cách có chừng mực không để tâm chúng ta chênh mảng. Tâm chúng ta chênh mảng trong thuận cảnh thì chúng ta sẽ rất khó đối diện với nghịch cảnh. Chúng ta phải có thái độ đối đãi với thuận cảnh, nghịch cảnh phù hợp.

Hiện tại, chúng ta chỉ thích tiếp cận thuận cảnh, không thích tiếp cận nghịch cảnh. Hòa Thượng nhắc chúng ta: **“Thuận cảnh hay nghịch cảnh đều do Phật Bồ Tát an bài để chúng ta có cơ hội khảo nghiệm”**. Tâm chúng ta ở trong mọi hoàn cảnh mà có thể khởi lên sự cảm ân đối với tất cả chúng sanh. Chúng ta khởi lên được tâm cảm ân với tất cả chúng sanh thì tâm chúng ta luôn an vui. Nếu chúng ta không khởi lên được tâm cảm ân thì chúng ta sẽ trải qua đời sống đầy sự thù hận.

Hòa Thượng nói: **“Tăng thượng duyên có thuận cảnh, có nghịch cảnh. Nếu mọi việc đều hợp tình hợp lý thì đây là thuận cảnh, là tăng thượng duyên thuận. Nếu mọi việc không hợp lý thì đây là tăng thượng duyên nghịch, duyên giúp chúng ta tăng tiến đạo tâm, cảnh giới của nội tâm”**. “Tăng thượng duyên” là duyên giúp chúng ta tăng thêm năng lực. Chúng ta ở trong thuận cảnh chúng ta tưởng rằng chúng ta có công phu tu hành nhưng khi chúng ta gặp nghịch cảnh vô cùng ác liệt thì chúng ta sẽ có sự khảo nghiệm.

Trong suốt 30 năm, Hòa Thượng phải ở nhà một Cư sĩ, sau khi sửa nhà khang trang, khi bà Hàn Quán Trưởng mất thì Hòa Thượng lại phải dọn đi nơi khác. Hòa Thượng luôn rất tri ân đối với ông Cao Quý Dân, con của bà Hàn Quán Trưởng, Ngài nói: **“Nhờ ông Cao Quý Dân lấy lại nơi đó tôi có cơ hội bên ba, tiếp cận chúng sanh. Nếu ông tiếp tục hộ pháp thì tôi chỉ ở nơi đó, không có cơ hội tiếp cận chúng sanh”**.

Hòa Thượng có tâm cảnh của Phật Bồ Tát nên mọi việc đều tốt. Tâm cảnh của phàm phu chúng ta thì đầy phiền não, trách móc. Hòa Thượng khuyên chúng ta: **“Sống trong thế giới biết ơn”**. Trong thế giới nội tâm chúng ta phải tràn đầy sự tri ân đối với tất cả chúng sanh. Trong nội tâm chúng ta không có sự oán trách, ghét bỏ hay ưa thích.

Chúng ta chưa đạt được điều này, trong thuận cảnh thì chúng ta hoan hỷ, chúng ta không muốn tiếp cận nghịch cảnh. Chúng ta có tu hành nên chúng ta không phản kháng một cách quyết liệt nhưng chúng ta đều thích chọn thuận cảnh, không thích gặp nghịch cảnh. Thuận hay nghịch đều do khởi tâm động niệm của chúng ta.

Hòa Thượng nói: **“Người phước ở đất phước, đất phước chỉ dành cho người phước”**. Người có phước sẽ ít gặp nghịch cảnh, hoàn cảnh khó khăn, bệnh khổ sẽ giảm.

Chúng ta tạo phước, có phước thì chúng ta để dành cho chúng sanh. Chúng ta không hưởng phước thì phước ngày càng nhiều. Phước càng nhiều thì chúng ta càng xả, chúng ta càng xả nhiều thì phước sẽ đến càng nhiều.

Chúng ta chỉ cần khởi được ý niệm tốt vì người thì đó đã là chúng ta tạo phước. Một ý niệm vì mình thì chúng ta đã tổn phước. Một ngày chúng ta nghĩ cho người được mấy lần? Chúng ta phải từ sáng đến tối, ngay trong giấc ngủ cũng phải vì người mà lo nghĩ. Người làm được như vậy là người đại phước, sẽ rất ít gặp hoàn cảnh chướng ngại, bệnh khổ.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta biết vận dụng hoàn cảnh thuận nghịch thì chúng ta ở trên Đạo Bồ Đề sẽ thuận buồm xuôi gió. Nếu chúng ta chỉ biết vận dụng thuận cảnh hoặc nghịch cảnh thì chúng ta nhất định sẽ có chướng ngại. Chúng ta quan sát tất cả những hoàn cảnh người, sự vật, sự việc, chúng ta có thấy rất nhiều chư Phật Bồ Tát đang thị hiện không?”***.

Hoàn cảnh xung quanh đều là chư Phật Bồ Tát thị hiện cho chúng ta. Thí dụ, lớp chúng ta nhận một đứa trẻ ngỗ nghịch, không nghe lời thì chúng ta sinh tâm phiền não. Nếu chúng ta chỉ nhận những đứa trẻ ngoan thì chúng ta không có sự trải nghiệm, chúng ta không hoàn thành được trách nhiệm của người Thầy. Chúng ta chuyển hóa được những đứa trẻ ngỗ nghịch thì năng lực của chúng ta sẽ được thành tựu. Trong xã hội cũng vậy, cảnh thuận là đứa học trò ngoan, cảnh nghịch là đứa học trò ngỗ nghịch. Chúng ta chỉ dạy những đứa trẻ ngoan thì khi chúng ta gặp đứa trẻ không ngoan thì chúng ta bị chướng ngại. Nghịch cảnh, thuận cảnh đều giúp chúng ta tăng thêm năng lực, tăng thêm chuyên môn.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta tử tế quan sát những người xung quanh, có một số người giúp đỡ nhưng cũng có những người chướng ngại chúng ta. Những người nghĩ ra phương pháp, cách thức chướng ngại chúng ta thì đó là họ đang thành toàn cho chúng ta”***. Nếu không có nghịch cảnh đó chúng ta không có sự trải nghiệm. Tất cả chúng sanh đều có ân huệ đối với chúng ta. Nếu chỉ có người giúp đỡ thì chúng ta quen với thuận cảnh khi chúng ta gặp nghịch cảnh thì chúng ta không thể vượt qua. Chúng ta vượt qua được thuận cảnh, nghịch cảnh thì tất cả chúng sanh đều có ân huệ với chúng ta.

Có người nói, ngày nay: ***“Thạch Sanh thì ít Lý Thông thì nhiều”***. Dù người xung quanh chúng ta là Lý Thông thì chúng ta phải là Thạch Sanh. Dù người xung quanh chưa tốt thì chúng ta cũng phải là người tốt. Chúng ta là người học Phật chúng ta phải học theo khởi

tâm động niệm, đối nhân xử thế của các Ngài. Chúng ta không làm như vậy thì sẽ không có người làm ra biểu pháp, làm ra hình tượng để chúng sanh nhìn theo.

Cô Lưu Tố Vân lấy một người chồng bị tâm thần, mỗi lần chồng cô uống thuốc thì cô phải uống theo. Bằng sự thật tâm tu hành cô đã chuyển đổi được chồng. Cô coi chồng là một đại ân nhân, một vị Phật Bồ Tát đến để thành toàn cho cô.

Vua Ca Lợi đã cắt xẻo thịt trên người của Nhẫn Nhục Tiên Nhân, nhờ có vua Ca Lợi mà Nhẫn Nhục Tiên Nhân có thể thành tựu. Khi cắt xẻo hết thịt của Nhẫn Nhục Tiên Nhân, vua Ca Lợi hỏi: “Ông có tức giận không?”. Khi đó, Nhẫn Nhục Tiên Nhân phát nguyện: “Nếu một mai ta thành Phật thì người đầu tiên ta độ sẽ là ông!”. Nhẫn Nhục Tiên Nhân muốn đền đáp ân nhân, người đã thành toàn cho Ngài. Khi Thích Ca Mâu Ni Phật thành Phật, người đầu tiên Ngài nói pháp là năm anh em Kiều Trần Như, trong năm anh em có một người tiền kiếp là vua Ca Lợi.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!